SVĒTĪBAS NO PRAVIETISKĀ VĀRDA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Kor. 2:2; Jņ. 1:1–5; 2. Tim. 3:16, 17; 2. Tim. 4:1–5; Jes. 40:1–5; Jņ. 17:20–23; 1. Kor. 1:10–13.

ATMIŅAS PANTS:

"Visi šie raksti ir Dieva iedvesti un ir noderīgi mācībai, vainas pierādīšanai, labošanai, audzināšanai taisnībā, lai Dieva cilvēks būtu pilnīgs, sagatavots katram labam darbam" (2. Tim. 3:16, 17).

Dievs nekad neprasa mums akli ticēt. Gluži pretēji, pierādījumi par Viņa eksistenci ir pārliecinoši. Dabas pasaule vien, pat pēc 6000 grēka gadiem, liecina ne tikai par Dieva neticamo radīšanas spēku (sk. Džeimsa Veba kosmiskā teleskopa uzņemtos attēlus), bet arī par Dieva mīlestību.

Un tomēr tas nav viss. Pat pēc tam, kad "šo balsi mēs dzirdējām atskanam no debesīm, kad mēs līdz ar Viņu bijām uz svētā kalna", Pēteris rakstīja, ka "ar to mums praviešu vārds kļūst jo stiprs, un jūs darāt labi, to vērā ņemdami kā sveci, kas spīd tumšā vietā, līdz kamēr uzausīs diena un rīta zvaigzne uzlēks jūsu sirdīs" (2. Pēt. 1:18, 19). Mēs varbūt nedzirdam Dieva balsi tā, kā to dzirdēja Pēteris, bet arī mums ir "drošāks praviešu vārds" (KJV).

Dievs ir mūs uzrunājis ar Savu praviešu – gan kanonisko (Bībele), gan nekanonisko praviešu (kuru grāmatas nav Bībelē) – starpniecību. Mums sniegtie pierādījumi ir vairāk nekā pietiekami.

Paliek jautājums: vai mēs esam gatavi to pieņemt?

Svētā vēsture liecina, ka daudzi nebija gatavi. Kaut mēs Dieva žēlastībā nepieļautu to pašu kļūdu!

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 26. decembrī.

Pravietojums paaugstina Kristu

Pravietojums ir Dieva līdzeklis, kā sazināties ar Savu tautu un savienot to ar Dievu. Tādēļ nav brīnums, ka sātans (pūķis) bija dusmīgs uz sievieti (Dieva draudzi) un devās karot pret viņas pēcnācēju atlikumu (sk. Atkl. 12:17).

Kādas ir šīs sievietes sēklas atlikuma atšķirīgās pazīmes? Viņi ievēro baušļus, un viņiem ir Jēzus liecība. Atkl. 19:10 mums stāsta, ka šī liecība ir "pravieša gars".

Izlasi 1. Kor. 2:2 un Gal. 6:14. Kā Pāvils redz savas dzīves un kalpošanas mērķi – lielo motivāciju, kuras dēļ viņš dzīvoja? _____

_____

_____

_____

Pieņemot Jēzu, apustuļi balstījās ne tikai uz savu personīgo pieredzi, bet arī uz praviešu un taisnu cilvēku liecību daudzu gadsimtu garumā. Kristīgajai pasaulei ir pilnīga un nepārtraukta pierādījumu ķēde, kas stiepjas cauri gan Vecajai, gan Jaunajai Derībai: pirmā norāda uz gaidāmo Glābēju, un otrā atklāj Jēzu kā tādu, kurš atbilst solītajam Glābējam. Ar to pilnīgi pietiek, lai stiprinātu ticību tiem, kas vēlas ticēt.

"Dieva nodoms bija atstāt cilvēcei pietiekamu iespēju attīstīt ticību Dieva un Viņa Dēla spēkam, kā arī Svētā Gara darbam." (Elena Vaita "The Spirit of Prophecy" 3. sēj., 182. lpp.)

Daudzos aspektos jautājums par glābjošo ticību ir nevis intelektuāls, bet morāls. Tas ir sirds, nevis prāta jautājums. Kad cilvēks aizver savu sirdi, diemžēl aizveras arī prāts.

Izlasi Jņ. 1:1–5. Ko šie panti mums stāsta par to, kas ir Jēzus? _____

_____

_____

Ja Jēzus, Dieva Vārds, pastāvēja jau pirms visa, kļuva par miesu un dzīvoja mūsu vidū, tad no tā izriet, ka Jēzus bija neatņemama daļa no visiem vēstījumiem, ko Dievs deva Saviem praviešiem. Svētā Gara iedvesmoti bija pat tie pravieši, kuru vēstis nepārprotami neatsaucās uz Jēzu.

*Padomā par to, cik plašs ir Visums, un par to, ka tā radītājs – Jēzus – ir tas pats, kurš arī mira par mums! Kādu lielu cerību tas mums sniedz?*_____

_____

_____

Pravietojumi apstiprina Bībeli

Bībele galu galā ir Svētā Gara darbs, kas tapis, pateicoties pravietošanas dāvanai. 2. Pēt. 1:21 atklāj procesu, ko Dievs izmanto: "Jo pravietošana nekad nav cēlusies no cilvēku gribas, bet Dieva cilvēki ir runājuši Svētā Gara spēkā."

Izlasi 2. Tim. 3:16, 17. Kā šis fragments uzsver gan Rakstu autoritāti, gan inspirāciju?

_____

_____

_____

Bez Bībeles cilvēkiem nebūtu iespējas izvairīties no grēcīgās pasaules lamatām, un tas būtu ceļš uz pazudināšanu. Šodien Bībele ir visur un pieejama dažādos formātos, bet tā nav bijis vienmēr. Piemēram, Jēzus laikā bija pieejami tikai Vecās Derības tīstokļi, un tos varēja lasīt tikai priesteri vai rabīni. Parastajiem cilvēkiem bieži vien nebija tiešas piekļuves Svētajiem Rakstiem. Tajos laikos Dieva Vārds bija dārgs.

Izlasi Lk. 24:27. Ko Jēzus izmantoja pēc Savas augšāmcelšanās, lai palīdzētu diviem nomāktiem mācekļiem izprast Viņa unikālo mērķi? _____

_____

_____

_____

Jēzus, visu laiku dižākais pravietis, – kurš vienīgais ir Vārds (Jņ. 1:1–3) – cildināja Rakstus (Jņ. 7:38). Viena no dārgākajām pravietošanas dāvanas svētībām ir tā, ka tā apstiprina Bībeli.

"Tiem, kurus Svētie Raksti ir pārliecinājuši, ka tā ir Dieva balss, un kuri vēlas sekot to mācībām, ik dienas jāapgūst zināšanas, ik dienas jāsaņem garīga degsme un spēks, kas katram patiesam ticīgajam ir dāvāta kā Svētā Gara dāvana." (Elena Vaita "Signs of the Times" 1910. g. 8. marts) Patiesa pravietiskā dāvana vienmēr paaugstinās Rakstus. Tā vienmēr ved cilvēkus atpakaļ pie Dieva Vārda kā pie vienīgajām ticības un dzīves vadlīnijām.

Kāpēc Jēzus abiem mācekļiem ceļā uz Emausu vispirms norādīja uz Rakstiem un tikai tad atklāja viņiem, kas Viņš ir? Ko tas mums liecina par to, cik fundamentāla nozīme mums ir jāpiešķir Dieva Vārdam? _____

_____

_____

_____

Pravietojums ir Dieva patiesības noteicējs

Daži pētnieki lēš, ka mūsdienu pasaulē ir vairāk nekā 45 000 kristiešu konfesiju. Kā ticība, kas sākās ar Jēzu Kristu, varēja izaugt tik daudzās un dažādās ticības sistēmās? Atbilde slēpjas daudzos un dažādos Svēto Rakstu skaidrojumos, kas izveidojušies laika gaitā. Acīmredzot, tās visas nevar būt pareizas, jo galu galā tik daudzos gadījumos tas, ko māca viena baznīca, ir pretrunā ar to, ko māca citas.

No paša sākuma (sk. 1. Moz. 2:16, 17; 1. Moz. 3:1–5) sajukums ir bijis viens no sātana labākajiem paņēmieniem, kā aizvirzīt no Dieva patiesības. Tāpat kā viņš rīkojās ar Ādamu un Ievu, sātans patiesību sajauc ar maldiem tieši tik daudz, lai pakļautu savai kontrolei. Sātans ir maldinājis Dieva tautu cauri laikiem (2. L. 36:14–16). Viņš pat mēģināja maldināt Jēzu (Mt. 4:1–11), bet Jēzus uz sātana kārdinājumiem atbildēja ar skaidru: "Stāv rakstīts" (Mt. 4:4).

Izlasi 2. Tim. 4:1–5. Kādu svarīgu padomu Pāvils dod Timotejam attiecībā uz Dieva Vārdu? Kāpēc viņš bija tik nelokāms, ka Timotejam jābūt garīgi sagatavotam tam, kas gaidāms? _____

_____

Ar pravietisku skatienu Pāvils paredzēja laiku, kad cilvēki nemīlēs Dieva Vārdu un neklausīs tam. Tā vietā viņi dosies meklēt garīgos skolotājus, kas ar viltīgi izdomātām pasakām iepriecinās viņu iztēli. Tādiem Dievs sūta spēcīgus maldus, lai viņi ticētu tieši tiem meliem, ko meklē. "Tāpēc Dievs tagad sūta tiem maldu varu, ka tie sāk ticēt meliem, tā ka sodā krīt visi, kas nav ticējuši patiesībai, bet vairāk mīlējuši netaisnību" (2. Tes. 2:11, 12). Bet tiem, kas bija atvērti, Jēzus apsolīja, ka viņi "pazīs patiesību" (Jņ. 8:32, KJV). Pravietošanas dāvana ir Dieva līdzeklis, lai atšķirtu patiesību no maldiem, gaismu no tumsas.

Zināmā mērā mēs varam diezgan viegli atpazīt patiesību starp visām šīm dažādajām konfesijām. Ja jūs neatsakāties no septītās dienas sabata (kas ir stingri Bībelē pamatots), jūs esat izslēguši gandrīz 99,5 procentus no savām izvēles iespējām, jo lielākā daļa baznīcu ceturto bausli neievēro.

Ja jūs neticat, ka mirušie vai nu nekavējoties nonāk Debesīs, lai būtu kopā ar Jēzu, vai arī jau tagad deg ellē un turpinās degt mūžīgi, – kā ir tad?

Jūs esat izslēguši lielāko daļu (ja ne visus) no atlikušajiem 0,5 procentiem.

Kur gan citur jūs varētu doties, ja ne uz Septītās dienas adventistu baznīcu?

Pravietojumi sniedz mierinājumu Dieva tautai

Izlasi Mt. 11:28, 29. Ko Jēzus mums saka darīt? Ko Viņš apsola visiem, kas nāk pie Viņa? _____

_____

_____

Dievs vienmēr ir rūpējies par cilvēku labklājību. Pirms Ādama un Ievas radīšanas Dievs sagatavoja viņiem ideālu mājvietu, kas viņus gan sajūsmināja, gan iepriecināja (1. Moz. grāmata). Dievs nodrošināja visu nepieciešamo viņu ērtībām. Pēc tam, kad svētais pāris grēkoja, Dievs devās to meklēt (1. Moz. 3:9), paredzēja Glābēja atnākšanu (1. Moz. 3:15) un izgatavoja apģērbu, lai apklātu viņu kailumu (1. Moz. 3:21). Dievs rūpējas par Savas radības labklājību.

Varbūt neviena pravietošanas dāvanas svētība netiek tik ļoti palaista garām kā tās spēja sniegt mierinājumu un atjaunošanu Dieva tautai visos laikmetos.

Izlasi Jes. 40:1–5. Kādu vēsti Dievs dod Savam pravietim par Savu sāpināto tautu? Kā mēs varam šo principu attiecināt uz sevi mūsdienās? _____

_____

_____

Dievs vēlējās, lai Jūda zinātu: Viņam gan bija jāpiesprież sods, bet Viņš tos pilnībā nepametīs. Dievs Jesajam iedrošinājuma vēsti Saviem sagrautajiem ļaudīm neiedeva pavirši. Viņš norāda Jesajam, kā tieši šo vēsti nodot. Vēsts bija jānodod ar lielu maigumu, mīlestību un rūpēm. Dievs tik ļoti rūpējās par to, lai šī mierinājuma vēsts aizsniegtu Viņa tautas sirdis, ka Viņš neko neļāva atstāt nejaušībai. Šādas mierinājuma vēstis Jesajas grāmatā ir vairākas (Jes. 12:1; Jes. 49:13; Jes. 51:3 u. c.).

Apustulis Pāvils brīdināja, ka tie, kas dzīvo dievbijīgi Kristū Jēzū, piedzīvos nežēlīgas vajāšanas (2. Tim. 3:12). Grūtajos laikos, kas mūs sagaida, mums būs vajadzīgi mierinājuma un cerības vārdi. Pravietošanas dāvana ir līdzeklis, ko Dievs izmantos, lai mierinātu un stiprinātu Savu tautu, pirms Jēzus atgriežas, lai vestu mūs mājās.

Kādā jomā tev gribētos dzirdēt mierinājuma un cerības vārdus? Kam Dievs dod mums spēku pēc tam, kad ir mūs mierinājis? (2. Kor. 1:3, 4) _____

_____

_____

Pravietojumi vieno Kristus miesu

Izlasi Jņ. 17:20–23 un 1. Kor. 1:10–13. Kāds ir galvenais aicinājums šo divu rakstvietu pamatā? _____

_____

_____

Kad Jēzus tuvojās krustam, Viņa sirdi pārņēma viena liela vēlēšanās. Viņš vēlējās, lai visi Viņa sekotāji būtu viens, tāpat kā Viņš un Tēvs ir viens mīlestībā, mērķī un rīcībā. Vienotība, par kuru Jēzus lūdza, nebija kāda vienmuļa vienveidība. Jēzus lūdza par spēcīgu pravietojumu, kas piepildīsies pirms Viņa atgriešanās, – kad daudz cilvēku ar atšķirīgu izcelsmi, etnisko piederību un perspektīvām Svētā Gara spēkā apvienosies Viņā un Tēvā. Apustulis Pāvils turpināja šo tēmu, kad lūdza Korintas ticīgos būt vienprātīgiem, runāt vienu patiesību un neizraisīt šķelšanos (1. Kor. 1:10). Bet kāpēc šī pravietiskā vienotība ir tik svarīga?

Jēzus lūdza: "Lai visi ir viens, itin kā Tu, Tēvs, Manī un Es Tevī, lai arī viņi ir Mūsos, lai pasaule ticētu, ka Tu Mani esi sūtījis" (Jņ. 17:21).

Dievs vēlas, lai visi tiktu glābti, bet, pirms tas var notikt, viņiem jātic Jēzum un tam, ka Dievs Viņu sūtīja, lai glābtu pasauli. Kad dažādu cilvēku grupa atzīs Jēzu par savu Kungu un Glābēju, mīlot un kalpojot cits citam nesavtīgi, tad pasaule ticēs, ka Jēzus bija tas, par ko Viņš sevi sauca. Vienotība, pēc kuras Jēzus ilgojās, ir gan mērķtiecīga, gan spēcīga. Diemžēl jau no paša sākuma zināmi spēki apdraudēja šo vienotību. Sk., piem., Ap. d. 6:1. Un kopš tā laika kristietība ir radikāli sadalījusies!

Šī vienotība ir Svētā Gara darbs ar dāvanām, ko Viņš sniedz. Ef. 4:11–15 mums ziņo, ka Svētā Gara dāvanas tiek dotas, lai aprīkotu ticīgos un stiprinātu Kristus miesu, "līdz kamēr mēs visi sasniegsim vienību Dieva Dēla ticībā un atziņā, īsto vīra briedumu, Kristus diženuma pilnības mēru" (Ef. 4:13). Pravietošanas dāvana, viena no Svētā Gara īpašajām dāvanām, ir būtiska, lai vienotu Dieva tautu, īpaši tuvojoties Jēzus otrajai atnākšanai, lai viņi ticētu Kungam Jēzum Kristum un tiktu glābti (Ap. d. 16:31).

Laikā, kad Septītās dienas adventistu baznīca, iespējams, ir daudzveidīgākā protestantu reliģiskā organizācija pasaulē, kā mēs varam parādīt tādu vienotību, kas palīdz cilvēkiem ticēt Jēzum? Kādi spēki apdraud šo vienotību? _____

_____

_____

Izmēģini vēlreiz

Pirms dažiem gadiem uzņēmums "Kellogg" izmantoja atmiņā paliekošu reklāmas saukli savām brokastu pārslām. Cenšoties atgūt klientus, kuri bija pārgājuši uz citiem zīmoliem, tas mudināja viņus "nobaudīt tos vēlreiz kā pirmo reizi". Vai šis teikums varētu derēt arī septītās dienas adventistiem, kuri ir daudz laika veltījuši Bībeles un Elenas Vaitas izpētei, bet mazāk laika viņas rakstu "izgaršošanai"? Semināru apmeklēšana par Elenu Vaitu dos jums priekšstatu par viņas dzīvi un kalpošanu, bet, ja jūs paši to "nenogaršosiet", jūs nespēsiet patiesi novērtēt un piedzīvot viņas pravietisko vēstījumu garīgo svētību. Tikai tie, kuri lasa viņas darbus, īpaši kontekstā, var pilnībā novērtēt to, ko Dievs mums ir devis.

Kā norādījām visā šajā ceturksnī, Elena Vaita mūs nostiprina Bībeles patiesībā un savieno mūs ar Dievu. Lasot viņas pravietiskās vēstis, mēs saņemam noteiktas svētības.

Rodžera Dadlija (Roger Dudley) un Desa Kamingsa jaunākā (Des Cummings Jr.) pētījums atklāj dažus interesantus faktus. Tie, kuri regulāri lasa Elenas Vaitas rakstus, ir dziļākās un ciešākās attiecībās ar Jēzu nekā tie, kuri viņas rakstus nelasa; viņiem ir lielāka pārliecība par pestīšanu, regulārāki ģimenes svētbrīži un lielāka vēlme liecināt citiem.

"Reti kad pētījumos pierādījumi tik pārliecinoši liecina par labu kādam secinājumam," rakstīja abi pētnieki. "Draudzes izaugsmes aptaujā katrā atsevišķajā jautājumā, kas attiecas uz personīgo attieksmi vai praksi, draudzes loceklis, kurš regulāri pēta Elenas Vaitas grāmatas, vidēji saņēma augstāku novērtējumu nekā tas, kurš tās lasa tikai reizēm vai vispār nelasa. .. Noteikti var secināt, ka regulāra Elenas Vaitas materiālu lasīšana patiešām pozitīvi ietekmē kristieša dzīvi un liecību." (Dudley and Cummings "Who Reads Ellen White?" žurnālā "Ministry" 1982. g. okt., 12. lpp.)

Šajā ceturksnī mēs uzzinājām, ka Dievs sazinās ar Savu praviešu starpniecību. Viņu vēstījumi mūs savieno ar Dievu un ienes svētu un svētdarošu ietekmi visos cilvēka dzīves aspektos, jo īpaši saistībā ar pestīšanas apsolījumu, kas atrodams Jēzū: "Baudiet un redziet, cik Tas Kungs ir labs" (Ps. 34:8). Pravieši mūs aicina uz svētu rīcību, dzīves pārveidošanu, personīgo evaņģelizāciju un kalpošanu citiem. Tas ir būtisks sagatavošanās posms, lai izpildītu savu daļu pēdējā sludināšanā pasaulei, gaidot Jēzus atnākšanu.

Lai uzzinātu vairāk, apmeklējiet https://whiteestate.org/absg/13.